

Ἄσμα κουτότας
ἀπὸ τὰς πρώτας.

Μὰ τείναι τοῦτο πάλι μ' ἐμᾶς τῆς κακομοίρας,
νὰ μᾶς ἀπαγορεύουν μὲ ἀνοικτὸ ἀμάξι
νὰ κάνουμε καμπόσαις 'στὰ βουλευβάρτα γύραις;
'μπορεῖ γιὰ τέτοιο πράγμα κανεῖς νὰ μὴ φωνάξῃ;
Μὰ εἶναι τοῦτο τώρα διάταγμα σωστό,
ἐμεῖς μὲ τέτοια ζέστη νὰ τῶχουμε κλειστό;

'Ορίστε!... μᾶς ἐφέραν κι' αὐτὸν τὸν κουτσομύτη,
γιὰ νὰ μᾶς βάλῃ τάχα τὰ πράγματα σὲ τάξι,
κι' ἔχασε ὁ μαγκούφης Παρασκευὴ καὶ Τρίτη,
καὶ μᾶς ἀπαγορεύει τὸ ἀνοικτὸ ἀμάξι.
Θαρρεῖ πῶς ἡ κυκότα ψῆφο καμμιά δὲν ἔχει,
καὶ μὲ θυμὸ καὶ πείσμα παντοῦ μᾶς κατατρέχει.

Καὶ νᾶξερεις, κυῦμένε Διευθυντὴ Θανάση,
ὡς πόσους ψηφοφόρους τραβοῦμ' ἀπὸ τ' αὐτί,
πῶς κάθε μας χατήρι 'μπορεῖ καὶ νὰ περάσῃ,
πῶς βγάζουν κι' ἡ κοκόταις, σὰν θέλουν βουλευτή,
ποτέ σου ἕνα τέτοιο δὲν θᾶγραφες φαρμάνι,
κι' οὔτε κακὸ κανένα δὲν ἤθελες μᾶς κάνῃ.

Μὰ ἔννοια σου, καὶ πάλι τὴν κάλη σὰν ἐκθέσης,
σοῦ λέμε ἀπὸ τώρα μὲ λόγον τῆς τιμῆς
κι' ἀπὸ τὸν Τρικκαλιώτη πρὸ κάτω πῶς θὰ πέσης,
γιατί θὰ σοῦ διχτοῦμε 'στὰ δυνατά κι' ἐμεῖς.
Θὰ φᾶς, καῦμένε, μαῦρο ὄπου θὰ πάῃ γόνα,
καὶ βουλευτῆς δὲν θᾶβγῆς 'στὸν ἅπαντα αἰῶνα.

Τί 'ξαφνικὰ 'μιά 'μέρα ἀνέλπιστα θὰ πάθῃς!
τί ἔχεις νὰ τραβήξῃς, Θανάση, κι' ἀπὸ 'μᾶς!
Πῶς θὰ τὸ μετανοιώσης καὶ 'γρήγορα θὰ μάθῃς
τῆς τίμαις γυναῖκες καὶ σὺ νὰ ἐκτιμᾶς.
Κατέβα 'στὸ παζάρι καὶ ὄποιον θέλεις 'ρώτα
τὸ τί ἐστὶ γυναῖκα, τὸ τί ἐστὶ κοκότα.

Τὸ ἀνοικτὸ ἀμάξι δὲν θέλεις, κακομοίρη!...
ἀλλὰ κι' ἐμεῖς μ' ἀμάξια ἂν τρέχουμε κλεισμένα,
πάντα θὰ βλέπωμ' ἔξω ἀπὸ τὸ παραθύρι,
καὶ ἡ διαταγὴ σου θὰ πάῃ 'στὰ χαμένα.
Κι' ὁ κόσμος θὰ μᾶς βλέπῃ σὰν πρώτα φανερά,
καὶ σὺ θὰ πεισματώνῃς, διαόλου μυταρά.